

- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงห่วงใยภาษาไทย
- ภาษาไทยของเรา ● กินอยู่อย่างไร จะอายุยืน

ปาฐกถาพิเศษ

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

Paris, le 20 juin 1998

A l'occasion de sa nomination dans l'Ordre National de la Légion d'Honneur au grade de Commandeur, j'adresse au Général PREM TISULANONDA mes plus vives félicitations.

Cette haute distinction marque l'estime dans laquelle la France tient le conseiller privé de Sa Majesté le Roi qui, au cours d'une longue carrière au service de son pays, a exercé les plus lourdes responsabilités dont celles de Premier Ministre pendant près de huit ans.

Jacques CHIRAC

ทำเนียบประธานาธิบดีฝรั่งเศส

ปารีส ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๑

เนื่องในโอกาสอันมีเกียรติ ที่ ฯพณฯ ได้รับเครื่องอิสริยาภรณ์อันสูงยิ่ง "L'ORDRE DE LA LÉGION D'HONNEUR" ชั้น COMMANDEUR ข้าพเจ้าขอแสดงความยินดี จากใจอย่างเต็มเปี่ยม ต่อ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

เกียรติยศอันสูงยิ่งครั้งนี้ แสดงถึงความเคารพและการสดุดี คุณงามความดี ของ ฯพณฯ องคมนตรีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้สนองพระเดชพระคุณ และรับใช้ บ้านเมืองในระยะอันต่อเนื่องยาวนาน ด้วยสัมปชัญญะ และด้วยความรับผิดชอบอย่าง เยี่ยมยอดในหน้าที่นายกรัฐมนตรี เป็นเวลาแปดปี

(ฯพณฯ จาคส์ ชีรัก)
ประธานาธิบดี

ประธานาธิบดีฝรั่งเศสมอบเครื่องอิสริยาภรณ์ชั้นสูงสุดแก่
ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ องคมนตรีและรัฐบุรุษ

เมื่อค่ำวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย ได้จัดงานเลี้ยงรับรองและทำพิธีมอบเครื่องอิสริยาภรณ์ของทางการฝรั่งเศสชั้น **Commandeur dans l'Ordre de la Légion d'Honneur** ให้แก่ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ องคมนตรีและรัฐบุรุษ ซึ่งประธานาธิบดีจาคล์ ชีรัค แห่งฝรั่งเศสเป็นผู้ลงนามในกฎฎีกาตามกฎหมายของประเทศในเรื่องนี้

เครื่องอิสริยาภรณ์ **Légion d'Honneur** ถือเป็นเครื่องอิสริยาภรณ์ตระกูลสูงสุดของประเทศฝรั่งเศส ซึ่ง นโปเลียน โบนาปาร์ต ประธานผู้ปกครองประเทศฝรั่งเศส เป็นผู้ลงนามในกฎฎีกาในเรื่องนี้เมื่อปี ค.ศ.1802 และรัฐบาลฝรั่งเศสชุดต่างๆ ต่อมา จนกระทั่งทุกวันนี้ก็ได้คงเครื่องอิสริยาภรณ์นี้ไว้เพื่อมอบให้เฉพาะผู้ที่ได้ประกอบคุณงามความดีไว้เป็นที่ประจักษ์

เอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทยได้อ่านคำสดุดีที่มีต่อ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ให้แก่ผู้ที่เข้าร่วมงานได้รับทราบสรุปสาระสำคัญได้คือ

เครื่องอิสริยาภรณ์

COMMANDEUR DANS L'ORDRE DE LA LÉGION D'HONNEUR

“ประเทศฝรั่งเศส ถือเป็นเกียรติอย่างยิ่งในการมอบเครื่องอิสริยาภรณ์นี้แก่ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ องคมนตรีและรัฐบุรุษ ผู้เคยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เป็นเวลาถึง ๘ ปี ๔ เดือน ตลอดเวลาดังกล่าวได้เผชิญกับปัญหาท้าทายมากมายหลายอย่าง รวมทั้งการปฏิวัติรัฐประหารและความวิกฤติทางเศรษฐกิจที่รุนแรง แต่ก็สามารถฝ่าฟันแก้ไขให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี นับได้ว่าเป็นผู้กำหนดมาตรฐานแห่งความเป็นรัฐบุรุษที่ไม่มีใครเทียบได้

ตลอดเวลากว่า ๔๐ ปี ในอาชีพทหารตั้งแต่เป็นนักเรียนนายร้อยจนถึงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบกและตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และการเข้าสู่ความรับผิดชอบสูงสุดทางการเมืองในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยไม่ได้เป็นนักการเมืองมาก่อน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมานะอดทน เข้มแข็ง ซื่อสัตย์สุจริต บริสุทธิ์ยุติธรรม ได้รับการยกย่องจากชนทุกหมู่เหล่า

ประเทศไทยขณะนี้กำลังเผชิญหน้ากับสถานการณ์วิกฤติร้ายแรงอีกครั้งหนึ่ง หลังจาก พล.อ. เปรม ติณสูลานนท์ ได้พ้นหน้าที่มาแล้ว ๑๐ ปี ผลงานที่ได้กระทำไว้อย่างไม่มีใครสามารถแข่งขันเอาชนะได้ ไม่ว่าจะเป็นด้านการพัฒนาประชาธิปไตยโดยรวมของประเทศ ด้านเสริมสร้างเสถียรภาพทางสังคม และการเปิดโลกติดต่อกับประเทศต่างๆ อย่างเป็นระบบ

การให้เกียรติยกย่องแก่ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ จากประเทศฝรั่งเศสในวันนี้ แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นของประเทศฝรั่งเศสที่มีต่ออนาคตข้างหน้าของประเทศไทยด้วย”

เอกอัครราชทูตฝรั่งเศส ฯพณฯ เยอวาร์ด คอสต์ ทำพิธีมอบเครื่องอิสริยาภรณ์
COMMANDEUR DANS L'ORDRE DE LA LÉGIION D'HONNEUR

ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ องคมนตรีและรัฐบุรุษ กับ ฯพณฯ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี รับมอบหนังสือที่ระลึก เป็นเกียรติจาก ประธานกรรมการ
อำนวยการมูลนิธิรัฐบุรุษ

ปาฐกถาพิเศษ

เรื่อง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงห่วงใยภาษาไทย

ภาษาไทยของเรา

กินอยู่อย่างไร จะอายุยืน

โดย

ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

องคมนตรีและรัฐบุรุษ

ประธานกิตติมศักดิ์มูลนิธิรัฐบุรุษ

ประธานกิตติมศักดิ์ มูลนิธิรัฐบุรุษ รับมอบฟุตบอลและสัญญาบัตร "ฟรอนส์ 1998" จาก เอกอัครราชทูตและภริยาในนามของทีมฟุตบอลฝรั่งเศส ผู้ชนะเลิศฟุตบอลโลก 1998

ศ.นพ.ประสพ รัตนากร ประธานกรรมการอำนวยการมูลนิธิ นำคณะกรรมการและคณะ ๑๑ เข้าแสดงความยินดีในเกียรติอันสูงยิ่งต่อ ฯพณฯ ประธานกิตติมศักดิ์

สารบัญ

หน้า

ปาฐกถาพิเศษ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงห่วงใยภาษาไทย

๕-๑๒

ภาษาไทยของเรา

๑๓-๒๘

กินอยู่อย่างไร จะอายุยืน

๒๙-๓๖

องคมนตรี นายกรัฐมนตรี คณะทูตานุทูต ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ผู้บัญชาการเหล่าทัพ ทหาร ตำรวจ ผู้นำภาคเอกชน และผู้มีเกียรติ ร่วมแสดงความยินดี

มร.แบร์นาร์ด ดุด ผู้สนับสนุนมูลนิธิคนสำคัญจากประเทศฝรั่งเศส และร่วม กิจกรรมตลอดมา กับคณะผู้มีเกียรติฝ่ายไทยและฝ่ายฝรั่งเศส

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงห่วงใยภาษาไทย

ปาฐกถาพิเศษ

ในการอภิปรายทางวิชาการ เรื่อง

พระอัจฉริยภาพของ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้านภาษาไทย

วันพุธที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑

เวลา ๐๙.๑๐-๐๙.๓๐ น.

ณ หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โดย

ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

องคมนตรีและรัฐบุรุษ

ประธานกิตติมศักดิ์มอบทุนโครงการพัฒนาชนบท

ประธานกิตติมศักดิ์ มูลนิธิรัฐบุรุษ มอบทุนโครงการพัฒนาชุมชนชนบทยากไร้
หมู่บ้านจำฝักหนาม อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น, หมู่บ้านขามโนนสันติ อ.โนนสูง
จ.นครราชสีมา แก่ กองทัพอากาศที่ ๒ และหมู่บ้านอูแตบาโงย อ.รามัน จ.ยะลา
แก่ กองทัพอากาศที่ ๔ เพื่อพัฒนาเป็นหมู่บ้านตัวอย่าง ด้านพัฒนาอาชีพ
ส่งเสริมการศึกษา และพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นทุนโครงการละ ๑ ล้านบาท รวม
๔ ล้านบาท ที่บ้านสี่เสา เทเวศร์ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑

เรียน อธิการบดี และผู้มีเกียรติทั้งหลาย

ผมมีความภาคภูมิใจอย่างยิ่ง ที่อธิการบดีกรุณากำหนดหัวข้อบรรยายอันเป็นสิริมงคลแก่พวกเราทุกคน เรื่องที่เกี่ยวกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้น คนไทยทั้งมวลต่างสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้า ล้นกระหม่อม และทราบดีเกือบทุกเรื่องที่พระองค์ทรงปฏิบัติเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม แต่เรื่องที่ทรงห่วงใยและห่วงแทนภาษาไทยนั้น ยังมีผู้รู้ไม่กว้างขวางนัก จึงเป็นโอกาสเหมาะที่เราจะนำเรื่องนี้มาพูดกัน เพื่อแผ่พระบารมีให้ไพศาลสืบไป

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเป็นพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ของประเทศไทย พระองค์เสด็จขึ้นครองราชสมบัติอย่างกะทันหัน ในขณะที่ยังทรงพระเยาว์ แต่ด้วยพระอัจฉริยภาพและพระทศกัณฐ์ที่ทรงพระเมตตาอย่างยิ่งแก่ปวงประชาชาวไทย ทำให้ทรงเป็นประมุขที่ประชาชนทั้งประเทศจงรักภักดีอย่างจริงใจ ด้วยพระราชจริยาวัตรที่งดงาม ด้วยพระสติปัญญา

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์
องค์อุปถัมภ์ “มูลนิธิชีวิตพัฒนา” พระราชทานเข็มที่ระลึก แก่ ฯพณฯ พลเอก เปรม
ติณสูลานนท์ องคมนตรีและรัฐบุรุษ ที่ได้แสดงปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “กินอยู่อย่างไร
จะอายุยืน”

ที่ปรึกษาและคณะกรรมการมูลนิธิชีวิตพัฒนา ต้อนรับท่านประธานกิตติมศักดิ์
มูลนิธิรัฐบุรุษ และคณะผู้ร่วมอภิปราย ที่ตึกกัลยาณิวัฒนา โรงพยาบาลสงฆ์
เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑

เฉียบแหลมและสุขุมคัมภีรภาพ ด้วยสายพระเนตรที่ยาวไกลและด้วยพระวิริยะอุตสาหะที่ไม่เคยทรงท้อถอย ได้พระราชทานพระบรมราชานุเคราะห์แก่พสกนิกร ทั้งในยามปรกติและในยามที่ประสบภาวะคับขันครั้งแล้วครั้งเล่าเสมอมา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชสมภพในประเทศสหรัฐอเมริกา และทรงเจริญวัยในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ทรงรับการศึกษาในโรงเรียนของชนต่างชาติ ทำให้ต้องทรงใช้ภาษาต่างประเทศตลอดเวลา แต่ด้วยความที่ทรงมั่นอยู่ในความเป็นคนไทย จึงมิได้ทรงทอดทิ้งภาษาไทย เหมือนเด็กไทยที่ไปเติบโตในต่างประเทศหลายคน ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าได้ทรงศึกษาภาษาไทย ทั้งในการมีพระราชดำรัสและการทรงพระอักษร ได้อย่างดีจนสามารถทรงพระราชนิพนธ์เรื่อง พระราชานุกิจรัชกาลที่ ๘ พระราชทานให้พิมพ์ในการพระราชกุศล ๑๐๐ วัน พระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๙ ได้ ขณะนั้นมีพระชนมายุเพียง ๑๙ พรรษา เป็นเวลาที่ยังทรงศึกษาอยู่ ณ ต่างประเทศ ทั้งยังเป็นเวลาที่เพิ่งทรงรับพระราชภาระเป็นประมุขของประเทศใหม่ๆ พระราชนิพนธ์เรื่องนี้เป็นหลักฐานอย่างดีที่แสดงให้เห็นถึงพระอัจฉริยภาพทางภาษาไทยของพระองค์ เพราะทรงใช้ภาษาที่ถูกต้อง สั้น กระชับ กระจ่างชัดเจน และไม่มีข้อบกพร่อง

ประธานกิตติมศักดิ์
แสดงปาฐกถาส่งเสริมคุณภาพชีวิตและอนุรักษ์ภาษาไทย

การแสดงปาฐกถาพิเศษ "กินอยู่อย่างไร จะอายุยืน" ของมูลนิธิชีวิตพัฒนา เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑

การแสดงปาฐกถาพิเศษ เรื่อง "ภาษาไทยของเรา" ของมูลนิธิเพชรภาษา เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๑

แม้ว่า ทรงมีพระราชกิจมากมายที่ต้องทรงปฏิบัติเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวยังทรงตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ว่าเป็นภาษาของชาติเป็นวัฒนธรรมสำคัญที่จะต้องทำนุบำรุงและรักษาไว้ให้ดี ทรงห่วงใยว่าคนไทยจะไม่สนใจศึกษาภาษาไทย และไม่รักษาภาษาไทยไว้ให้ยืนยงตลอดไป จึงได้พระราชทานทุนอานันทมหิดลให้นักเรียนไทยได้ไปศึกษาค้นคว้าภาษาไทย และภาษาบาลี สันสกฤต ในชั้นปริญญาเอกหลายคน เพื่อให้มีการวิจัย พัฒนา และสืบทอดภาษาไทยต่อไป พระองค์ทรงห่วงใย และทรงปริวิตกเมื่อสื่อมวลชนและคนทั่วไปใช้ภาษาไทยผิดๆ จึงเสด็จไปทรงร่วมอภิปรายเรื่อง **ปัญหาการใช้คำไทย** กับชุมนุมภาษาไทย ของคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๐๕ นับถึงวันนี้เป็นเวลา ๓๕ ปีพอดี พระราชดำรัสที่พระราชทานในวันนั้น แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ทรงสนพระราชหฤทัยในภาษาไทย ทรงเฝ้าสังเกตการใช้ภาษาที่ปรากฏทางสื่อมวลชนอยู่ตลอดเวลา ทรงเข้าพระทัยลักษณะของภาษาไทยอย่างถ่องแท้ และเห็นความสำคัญของภาษาไทยเป็นอย่างยิ่ง ดังที่มีพระราชดำรัสว่า “ประเทศไทยนี้มีภาษาของเราเองซึ่งต้องหวงแหน เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณ จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้” และ “ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือเป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็น

อย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่สวยงามอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดี”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงสังเกตเห็นการใช้ภาษาไทยที่ผิดๆ และมีพระราชวินิจฉัยว่า เป็นปัญหาที่จะต้องแก้ไข ดังที่ได้มีพระราชดำรัสว่า “ปัญหาเฉพาะในด้านรักษาภาษานี้ก็มีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือให้ออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน อีกอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในวิธีใช้ หมายความว่าวิธีใช้คำมาประกอบเป็นประโยค นับเป็นปัญหาที่สำคัญ” ในการทรงอภิปรายที่คณะอักษรศาสตร์ในวันนั้นได้ทรงยกตัวอย่างคำที่ออกเสียงผิด ใช้ผิดกันโดยทั่วไปพระราชทานด้วย

การอภิปรายเรื่อง ปัญหาการใช้คำไทย ในวันนั้น ทำให้มีการพิจารณายกย่องและพระราชทานรางวัลไบโพธิ์ทองคำแก่ผู้ที่ใช้ภาษาไทยทางสื่อมวลชน และออกเสียงภาษาไทยถูกต้องชัดเจน ต่อมารางวัลนี้ได้เปลี่ยนไปเป็นรางวัลพระเกี้ยวทองคำ โดยคงรักษาจุดมุ่งหมายของการมอบรางวัลไว้ตามเดิมทุกประการ ผู้ที่ได้รับรางวัลในครั้งนั้น มีทั้งผู้อ่านข่าว นักร้อง ดารา และผู้พากย์ภาพยนตร์ การที่ชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จัดการมอบรางวัลไบโพธิ์ทองคำนั้น ก็เพื่อสนองพระราชประสงค์ที่ทรงห่วงใยภาษาไทย ผลจากการมอบรางวัลในครั้งนั้น ได้ทำให้สื่อมวลชน

ทุกแขนง ไม่เฉพาะแต่สื่อทางวิทยุและโทรทัศน์เท่านั้นที่หันมาสนใจปรับปรุงการใช้ภาษาไทย แม้นิสิตนักศึกษาก็สนใจวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทยมากขึ้น ดังปรากฏในงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาปัญหาการใช้ภาษา ซึ่งมีจำนวนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

ข้าราชการและผู้ที่ได้เฝ้าใกล้ชิดกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวต่างทราบกันดีว่าพระองค์ทรงสนพระราชหฤทัยในการที่จะรักษาภาษาไทยให้ถูกต้อง ทรงสนพระราชหฤทัยในการใช้ถ้อยคำของสื่อมวลชน ภาษาของนักการเมือง และภาษาของผู้ที่เข้าเฝ้าทุกคน แต่ด้วยเหตุที่ทรงมีพระเมตตาอย่างยิ่ง จึงไม่เคยมีคำตำหนิจากพระองค์ เท่าที่ข้าราชการจะได้ฟังก็คือการมีพระราชดำรัสสั่ง ซึ่งทำให้จดจำไปเล่าต่อๆ กัน เช่น ตัวอย่างการใช้ราชาศัพท์ผิดบ้าง การใช้คำลักษณะนามไม่ถูกต้องบ้าง การใช้ศัพท์บัญญัติหรือคำแปลแปลกๆ จากภาษาอังกฤษบ้าง

พระราชดำรัสที่พระราชทานแก่ปวงชนชาวไทยมีปรากฏอยู่เนืองๆ ที่ทรงแสดงความกังวลห่วงใยการใช้ภาษาที่ผิดพลาดของคนทั่วไป มีพระราชประสงค์ให้คนไทยรักษาภาษาไทยและใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ตัวอย่างเช่นพระบรมราโชวาทซึ่งได้พระราชทานแก่บัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๐๒ ก็ทรงฝากให้นิสิตบัณฑิต และอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ช่วยกันรักษาและ

ส่งเสริมภาษาไทย ดังความตอนหนึ่งว่า “ในปัจจุบันนี้ปรากฏว่า ได้มีการใช้ ถ้อยคำออกจะฟุ่มเฟือย และไม่ตรงกับความหมายอันแท้จริงอยู่เนืองๆ ทั้งออกเสียงก็ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ถ้าปล่อยให้เป็นดังนี้ ภาษาของเรา ก็มีแต่จะทรุดโทรม ชาตไทยเรามีภาษาของเราใช้เองเป็นสิ่งอันประเสริฐ อยู่แล้ว เป็นมรดกอันมีค่าตกทอดมาถึงเราทุกคน จึงมีหน้าที่ที่จะต้องรักษาไว้ ฉะนั้น จึงขอให้บรรดานิสิตและบัณฑิต ตลอดจนจนครุบาอาจารย์ได้ช่วย กันรักษา และส่งเสริมภาษาซึ่งเป็นอุปกรณ์และหลักประกันเพื่อความเจริญ ของประเทศชาติ”

เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕ ได้พระราชทานพระราช ดำรัสแก่คณะบุคคลที่มาเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทถวายชัยมงคล ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา พระราชวังดุสิต เนื่องในโอกาสวันเฉลิม พระชนมพรรษา แสดงความห่วงใยในการเปลี่ยนแปลงของภาษาไทย ที่เป็นไปอย่างไม่น่าพึงประสงค์ว่า “นอกจากนั้นมีการเปลี่ยนแปลงของ วรรณยุกต์ เสียงจะสูงขึ้นไปเรื่อยๆ เสียงโทกลายเป็นเสียงตรี เสียงตรี กลายเป็นเสียงจัตวา เลยทำให้ฟังดูแปลก”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเห็นความสำคัญของภาษาไทย ว่าเป็นเครื่องแสดงความเป็นเอกราช และความมั่นคงของชาติ เป็นสมบัติ และเป็นมรดกที่บรรพบุรุษสร้างสมไว้ให้เรา จึงเป็นหน้าที่ที่เราจะต้องรักษา

และสืบทอดต่อไปให้ลูกหลานไทยให้ดีที่สุด การที่เราทุกคนจะช่วยกันศึกษาภาษาไทย ระมัดระวังการใช้ภาษาไทย ไม่ว่าจะเป็นการออกเสียง การใช้คำให้ถูกต้องความหมายและถูกหน้าที่ การใช้คำให้เหมาะกับบุคคล แก่กาลเทศะ และตามวัฒนธรรมไทย หรือการใช้รูปประโยคตามโครงสร้างประโยคภาษาไทย ย่อมเป็นเครื่องแสดงความรักดีต่อชาติ เป็นการตอบแทนบุญคุณของแผ่นดิน และเป็นการสนองพระราชปณิธานในอันที่จะรักษาความมั่นคงและเอกลักษณ์ของความเป็นชาติทั้งสิ้น จึงใคร่ขอให้ทุกท่านจงตั้งใจทะนุบำรุงภาษาไทยของเราให้ดีและยังยืนสืบไป

.....

ภาษาไทยของเรา

ปาฐกถาพิเศษ โดย

ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
องคมนตรีและรัฐบุรุษ

แสดงที่หอวชิราวุฒานุสรณ์ สำหรับ

มูลนิธิเพชรภาษา

ในการสัมมนา “การใช้ภาษาไทยของสื่อมวลชน”

วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๑

เรียน ประธานมูลนิธิ และผู้มีเกียรติทั้งหลาย

ผมขอขอบคุณประธานมูลนิธิ ที่ได้กรุณาเชิญผมมาพูดอีกครั้งหนึ่ง ผมขอโทษที่ไม่ได้พูดตามหัวข้อเรื่องที่ท่านประธานขอให้พูด ผมได้เรียนประธานว่าผมจะไม่พูดเรื่องที่เจาะจงกับสื่อมวลชนโดยเฉพาะ เพราะผมคิดว่าเรื่องนั้นจะมีการเสวนากันในวันนี้อยู่แล้ว และผมจะขอพูดให้กว้างขวางออกไปมากกว่าเจาะจงเฉพาะเรื่องของสื่อมวลชน ผมใช้หัวข้อที่ผมจะพูดว่า “ภาษาไทยของเรา”

ทุกครั้งที่ผมได้รับเชิญจากมูลนิธิ หรือ องค์กรใดๆ ให้มาพูดเกี่ยวกับภาษาไทย ผมจะมีความรู้สึก ๒ ประการ

๑. รู้สึกอึดอัดเพราะผมเองผมไม่ได้เป็นผู้รู้ภาษาไทยดีมากพอที่จะบรรยายเกี่ยวกับ ภาษาไทย

๒. ผมจะรู้สึกดีใจมากที่มีโอกาสได้แสดงความรู้สึกของผมเองที่มีต่อการใช้การพูด การเขียน ภาษาไทย ในปัจจุบันในฐานะที่ผมรัก

ทวงแทน และรู้สึกเป็นทุกข์กับการใช้ภาษาไทยของพวกเราในปัจจุบัน เช่นเดียวกับที่พิธีกรได้กล่าวเมื่อสักครู่นี้ ความเห็นหรือข้อเสนอของผมนี้อาจจะเป็นประโยชน์ และอาจไม่เป็นประโยชน์ หรืออาจจะแสดงออกซึ่งความไม่สันทัดเรื่องภาษาไทยของผมนักก็ได้ แต่ผมจะไม่เสียใจ และผมกลับดีใจที่จะได้เสนอความคิดต่อท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย

ท่านผู้มีเกียรติครับ

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อ ทำความเข้าใจ สื่อความคิดของกันและกัน และทำให้สังคมมนุษย์สามารถพัฒนา สร้างความเจริญ จนเป็นสังคมที่มีระบบระเบียบมีแบบแผน การดำเนินชีวิตที่เป็นรูปแบบของมนุษย์โดยเฉพาะได้ หากไม่มีภาษา มนุษย์ก็จะไม่ต่างจากสัตว์ซึ่งมีการติดต่อสื่อสารกันได้ในขีดจำกัดมาก และไม่สามารถสร้างสรรค์วัฒนธรรมใดๆ ได้เลย ความเป็นมนุษย์อยู่ที่การมีภาษาใช้ ความเป็นคนไทยอยู่ที่การมีภาษาไทยใช้ การมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติของเราเองแสดงถึง ความเป็นเอกราช ส่วนการที่ตัวอักษรและตัวเลขไทยนั้นแสดงถึงความเจริญยิ่งใหญ่ของสังคมไทย

ภาษาเป็นวัฒนธรรมสำคัญของมนุษย์ เป็นเครื่องแสดงความเป็น

ชาติหนึ่งที่แตกต่างกันจากชาติอื่น เป็นเครื่องแสดงความเป็นเอกราช แสดงความเจริญ และประสบการณ์ของชนชาติหนึ่งๆ ซึ่งได้สั่งสมมาตลอดระยะเวลาอันยาวนานแห่งประวัติศาสตร์ของชนชาตินั้นๆ ชาติที่เจริญแล้วจึงถือการศึกษาภาษาของตนเป็นเรื่องสำคัญ นักศึกษาภาษาผู้สร้างหรือกำหนดกฎเกณฑ์ในการใช้ภาษาเพื่อให้เป็นเครื่องบันทึกความเจริญรุ่งเรืองและประวัติศาสตร์ของชาติตนไว้ได้อย่างมีคุณค่า และกวีผู้ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องไพเราะ จะได้รับการยกย่องเป็นบุคคลสำคัญของชาติเสมอ

การศึกษาของมนุษย์ จะเริ่มที่การศึกษาภาษาเป็นอันดับแรก และเมื่อเข้ารับการศึกษาอย่างเป็นระบบในโรงเรียน ก็จะเริ่มที่การศึกษาตัวอักษรเพื่อจะได้รู้จักวิธีบันทึกภาษา และศึกษาความรู้ต่างๆ นี้เองที่เป็นฐานให้มนุษย์ได้พัฒนาต่อไปเรื่อยๆ แม้ว่า ภาษาจะเป็นสมบัติของมนุษย์ แต่เป็นสมบัติที่ต้องมีการเรียนรู้ มีการถ่ายทอด มีการศึกษา ภาษาเป็นวัฒนธรรม ไม่ใช่ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติซึ่งมนุษย์จะได้รับมาเองโดยอัตโนมัติ การเรียนรู้ภาษาต้องมีการเรียน การฝึกฝน การจดจำ และมีความตั้งใจรักษารูปแบบที่ถูกต้องและไพเราะของภาษาไว้ ในสังคมที่เจริญแล้วนั้นมักจะยอมรับนับถือคนที่ได้รับการศึกษาอบรมอย่างดี การใช้ภาษาที่ถูกต้องไพเราะเป็นวิชาที่สำคัญอย่างยิ่งวิชาหนึ่งของการศึกษา คนซึ่งจะมี

ผู้ยอมรับว่าเป็นผู้มีเกียรติสมควรได้รับการยกย่องนับถือ ก็ด้วยการที่ผู้นั้น
แสดงความสามารถออกทางการใช้ภาษาที่สังคมเชื่อถือเป็นประการสำคัญ
ในประเทศอังกฤษถือกันว่าสำเนียงการพูดภาษาอังกฤษแบบ **King's
English** และการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การใช้สำนวน
ที่เหมาะสมตลอดจนการอ้างอิงถ้อยคำของปราชญ์ และกวีที่ได้กล่าวมาแล้ว
เป็นเครื่องหมายของ “ผู้ที่ได้รับการศึกษาแล้ว หรือ **Educated man**”
การศึกษาทุกระดับในประเทศนั้นจึงเน้นที่การศึกษาภาษา ทั้งในการพูด
การสนทนา การกล่าวสุนทรพจน์ การโต้วาที การอภิปราย ฯลฯ จะคำนึง
ถึงการออกเสียง จังหวะ การเน้นเสียง การผ่อนเสียง และการแสดงอารมณ์
ตามรูปแบบของภาษา คำนึงถึงเนื้อหาที่สมบูรณ์ มีเหตุมีผล มีสาระ
มีเป้าหมาย และมีการเลือกสรรถ้อยคำที่ถูกต้องตรงตามความหมาย
และเหมาะสมแก่เรื่อง คำนึงถึงการลำดับเนื้อความ การลำดับความคิด
และการแสดงสาระสำคัญนั้นๆ ได้ตรงตามความต้องการ ส่วนการเขียนนั้น
ถือเป็นเพียงการบันทึกสิ่งที่จะพูดหรือได้พูดแล้ว ไว้เป็นเอกสารเพื่ออ้างอิง
เป็นหลักฐานต่อไปเท่านั้น การพูดกับการเขียนจึงมีคุณค่าเท่าเทียมกัน
มีความถูกต้อง มีสาระและคุณค่าเท่าเทียมกัน ผู้ที่ศึกษาและฝึกฝนจนใช้
ภาษาได้ถูกต้อง ก็จะใช้ได้ถูกต้องทั้งในการพูดและเขียน และใช้ได้ถูกต้อง
ทุกกาลโอกาสจนเกิดเป็นคุณสมบัติประจำตัว ผู้ที่ได้รับการศึกษาอย่างดีแล้ว

จะสามารถใช้ภาษาได้ดี ผู้ที่ใช้ภาษาได้ดี จึงแสดงว่าเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูงมาแล้ว ความสามารถทางภาษาจึงเป็นเครื่องแสดงฐานะทางสังคมของผู้เป็นเจ้าของความสามารถนั้นไปโดยอัตโนมัติ สำหรับผู้ที่ไม่มีโอกาสหรือด้อยโอกาสศึกษาเล่าเรียน และจดจำภาษาที่ถูกต้อง ที่ไพเราะหรือที่ปราศรัยและกวีได้เคยกล่าวมาจึงมักจะใช้ภาษาผิดพลาด ไม่มีไพเราะ ไม่มีโวหาร ฯลฯ การออกเสียง การใช้คำ กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และการใช้สำนวนโวหาร ก็อาจผิดแผกแตกต่างไปจากแบบแผนที่วงการศึกษาวางไว้

ในสังคมไทยปัจจุบัน คนไทยสนใจการพูด การเสนอความคิดเห็น หรือการอภิปรายปัญหาต่างๆ กันมาก แต่ในการพูดหรือการใช้ภาษา แสดงความคิดเห็นนั้น สังเกตได้ว่าผู้พูดขาดความสนใจที่จะใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง คนส่วนหนึ่งสนใจแต่เพียงพูดเพื่อสื่อความคิด สื่อความต้องการ หรือเสนอข้อเรียกร้องของตนออกไป โดยไม่ได้สนใจว่าสิ่งที่พูด ที่เขียนที่แสดงออกไปนั้น กระฉ่าง ชัดเจน เป็นไปตามลำดับตามขั้นตอนเหมาะสม ด้วยเหตุด้วยผล และถูกต้องหรือไม่ การปฏิบัติเช่นนั้นเป็นอันตรายต่อภาษาของเรา การใช้ภาษาถ้าใช้อย่างมักง่ายบ่อยๆ จะทำให้เป็นคนมักง่าย เพราะภาษาสัมพันธ์กับความคิด คิดอย่างไรก็พูดอย่างนั้น คิดดีก็พูดดี คิดชั่วก็พูดชั่ว ไม่คิดก็ไม่มื่ออะไรพูด ถ้าฝึกฝนใช้ภาษาให้ถูกต้องเสมอๆ ก็จะคิดจะทำสิ่งอื่นตามความถูกต้องไปด้วย ภาษาเป็นความรู้ที่ได้จาก

การฝึกฝน ตัวภาษาเองนั้นไม่จำเป็นต้องมีเหตุผล มีหลักธรรมชาติหรือกฎทางวิทยาศาสตร์มาควบคุม หากเป็นไปตามการกระทำซ้ำๆ การได้ยินได้ฟังเสมอๆ และการได้พูดบ่อยๆ ถ้าผู้พูดไม่ใส่ใจฝึกฝน หรือพูดเพียงเอาแต่ได้ พูดพอให้พินๆ ตัว ไม่มีการพิจารณาไตร่ตรองเลือกสรรถ้อยคำ ไม่มีการทบทวนแก้ไข หรือตกแต่งคำพูดให้ถูกต้อง เหมาะสม กะทัดรัด เป็นต้น ก็จะมีผลให้ความคิดการกระทำ และอุปนิสัยของผู้นั้นขาดความประณีต ขาดระเบียบแบบแผน ขาดความระมัดระวัง จนอาจกลายเป็นคนสุกเอาเผากิน คิดว่า อะไรก็ได้ อะไรก็ไม่เป็นไร จริงอยู่ ภาษาพูดกับภาษาเขียนย่อมมีความแตกต่างกันบ้าง ภาษาพูดไม่จำเป็นต้องเน้นไวยากรณ์มากนัก แต่เมื่อพูด จำต้องพูดให้ชัดเจน ถูกต้อง ไพเราะ และต้องรักษาความเป็นไทยของเราไว้ได้ตลอดไป ยิ่งผู้พูดเป็นผู้ใหญ่ มีตำแหน่งหน้าที่ในการบริหารระดับสูง ยิ่งต้องระมัดระวังในเรื่องนี้มากกว่าคนอื่นไม่เช่นนั้น จะทำให้ทั้งตนเองและองค์กรเสียหาย ถูกตำหนิได้ และเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีอีกด้วย

ข้อสำคัญสำหรับคนไทยที่น่าคำนึงยิ่งกว่านี้ ก็คือ ภาษาไทย เป็นเครื่องแสดงเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นเครื่องแสดงความเป็นเอกราช แสดงวัฒนธรรมของชาติที่ได้สั่งสมมานานหลายศตวรรษ และเป็นสมบัติล้ำค่าซึ่งคนไทยต้องรักษา ดูแล และพัฒนาให้รุ่งเรืองอย่างมั่นคงตลอดไป

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีระบบระเบียบ ที่ต้องศึกษา ต้องทำความเข้าใจ ต้องระมัดระวังดูแลใช้ให้ถูกต้อง คนไทยไม่ว่าจะเป็น ผู้บริหารประเทศ นักภาษานักหนังสือพิมพ์ นักเขียน ครู อาจารย์ โฆษก นักแสดง ซึ่งต้องใช้ภาษาไทยในการประกอบอาชีพโดยตรงและสื่อสารกับคนเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็น ทหาร ตำรวจ ข้าราชการ นักธุรกิจที่ใช้ภาษาไทยสื่อสารเพื่อการดำรงชีวิต และเป็นเครื่องมือในการดำเนินอาชีพมากพอควร หรือเป็น กรรมกร แม่บ้าน คนกวาดถนน คนขนขยะ ซึ่งใช้ภาษาเพียงเพื่อสื่อสารในครอบครัวและในการทำมาหากินไม่มากนัก ต่างก็ต้องใช้ภาษาไทยเป็น เครื่องมือสำคัญในการดำรงชีวิต **เป็นมนุษย์ และ เป็นคนไทยอยู่ในประเทศไทยทั้งสิ้น** คนไทยทุกคนจึงต้องศึกษา ทำความเข้าใจและมีหน้าที่ดูแลรักษาภาษาไทย มากน้อยตามหน้าที่และความรับผิดชอบของตน เพื่อความเป็นเอกราช ความมั่นคง ความเป็นปึกแผ่น ความเจริญ และความทันสมัยของภาษาของชาติด้วยกันทุกคน

ในปัจจุบัน มีการใช้ภาษาผิดกันมาก จนแน่ใจว่ามีใช้ความผิดที่เกิดจากความพลั้งเผลอ หรือพลาด หากเป็นความผิดเพราะความไม่รู้ ความไม่ใส่ใจ และความไม่สนใจ แม้คนที่ได้ชื่อว่ามีการศึกษาในระดับสูง จบชั้นปริญญาตรีหรือบางคนก็จบถึงปริญญาเอก คนที่มีฐานะทางสังคมสูงบางคน คนที่มีตำแหน่งเป็นผู้บริหาร ระดับเสนาบดีปกครองประเทศ

รวมทั้งคนที่เป็นผู้นำในทางสังคมอื่นๆ บางคน ก็ใช้ภาษาไม่ต่างไปจากกรรมกร หรือผู้ที่มีการศึกษาน้อย คือ ออกเสียงผิดหรือเพี้ยน ใช้คำผิด และไม่ใส่ใจที่จะใช้ภาษาให้ถูกต้อง แม้สื่อมวลชนซึ่งต้องใช้ภาษาในการดำเนินอาชีพโดยตรง และผู้ที่อยู่ในวงการการศึกษาซึ่งต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เยาวชน ก็มีไม่น้อยที่ไม่สนใจใช้ภาษาให้ถูกต้อง มีข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาปรากฏให้เห็นให้ได้ยินอยู่เสมอๆ ในทุกวงการ

การที่จะใช้ภาษาให้ถูกต้องนั้นผู้ใช้ภาษาต้องคำนึงถึงลักษณะต่างๆ เช่น

การออกเสียงให้ถูกต้อง ทั้งเสียงสระพยัญชนะ และวรรณยุกต์ การลงเสียงหนักเบา จังหวะ การลงน้ำหนักพยางค์และคำ การลงเสียงท้ายประโยคหรือทำนองเสียง

การใช้คำให้ถูกความหมาย ทั้งความหมายตรง ความหมายเปรียบเทียบ ความหมายโดยนัย และความหมายแฝง

การเลือกคำให้ถูกตามรูปแบบของคำ เช่น คำเดี่ยว คำซ้ำ คำซ้อน คำยืม คำศัพท์เฉพาะ คำสุภาพ คำทางการ ฯลฯ

การใช้และเรียงคำให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ตามหน้าที่ของคำ และตามความสัมพันธ์ของคำที่มีต่อกัน

การใช้คำให้ถูกแก่กาลเทศะ แก่ฐานะและศักดิ์ของบุคคล และแก่สถานการณ์

การใช้คำและสำนวนให้ถูกต้องตามลักษณะของสังคม ตามความนิยมที่ถือว่าถูกต้อง และตามจารีตประเพณีที่ถือปฏิบัติกันมา

เพื่อที่จะให้คนไทยใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง สื่อสารได้เข้าใจตรงกันตามความคิดของคนไทยและเป็นภาษาประจำชาติที่ทุกคนจะเรียนรู้และใช้เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการดำรงตนเป็นคนไทยต่อไป ทุกฝ่ายควรจะต้องร่วมมือกันดังนี้

๑. ฝ่ายจัดการศึกษา

ควรพัฒนาครูให้มีความรู้ภาษาไทยอย่างถ่องแท้ ครูต้องติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการในวิชาที่ตนสอน และในความรู้เรื่องภาษาไทย ผู้บริหารการศึกษาและครูทุกคนไม่ว่าจะสอนวิชาอะไรต้องเป็นผู้ที่ใช้ภาษาได้ถูกต้อง พูดภาษาไทยชัดเจนและเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กได้ ครูทุกคนทุกระดับไม่ว่าจะสอนวิชาอะไร ต้องรู้ภาษาไทยดีและสามารถแก้และต้องแก้การใช้ภาษาที่ผิดของเด็กๆ ได้ ทั้งในการพูดและการเขียน

ควรพัฒนาราชบัณฑิตยสถานให้เป็นหน่วยงานหลักทางภาษาของชาติ โดยให้ดำเนินงานประสานกับหน่วยงานอื่นที่ทำงานด้านภาษา เช่น

สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักพระราชวัง สถาบันอุดมศึกษาที่สอนและวิจัยเรื่องภาษาไทย คณะกรรมการเอกลักษณ์ของชาติ สถาบันภาษาไทย ฯลฯ เพื่อกำหนดรูปแบบการใช้ภาษาที่ถูกต้องเป็นแนวเดียวกัน และพิจารณาปัญหาทางภาษา ตลอดจนกำหนดนโยบายเกี่ยวกับภาษาของชาติ

และควรให้ราชบัณฑิตยสถานประสานงานกับทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อกำหนดแนวทางการให้การศึกษาด้านภาษาให้ทันสมัย เป็นแนวเดียวกัน เหมาะสมกับความสามารถของเด็กในแต่ละวัย สนองตอบความต้องการการใช้ภาษาของเด็กแต่ละระดับการศึกษา และใช้ประโยชน์ได้จริงในการเป็นเครื่องมือให้ศึกษาหาความรู้ และแสดงความรู้ของตนได้สมตามวุฒิภาวะ

เข้าใจว่า ราชบัณฑิตยสถาน ก็เห็นความสำคัญและมีความพยายามที่จะปรับปรุงและพัฒนาพจนานุกรมอยู่ แต่คงจะติดขัดบางอย่าง จึงยังชักช้าไม่ทันการ

ขอยกตัวอย่างคำบางคำที่ราชบัณฑิตยสถานควรจะดำเนินการแก้ไข ต้องขอเรียนย้อนไปตอนต้นว่า ข้อเสนอของผมเป็นข้อเสนอของคนที่ไม่ค่อยสนทักภาษาไทย แต่เป็นข้อเสนอที่ผมอยากเสนอ และเต็มใจที่จะเสนอถึงแม้จะถูกกล่าวหาว่าไม่สนทักภาษาไทยก็ตาม ขอยกตัวอย่าง

บางคำที่สถาบันราชบัณฑิตยสถานควรที่จะดำเนินการแก้ไขก็คือ คำว่า เพชร
มูลนิธิเพชรภาษาของอาจารย์ เพชรที่ไม่ใส่มิได้คู่ แต่บอกพวกเราว่า
ต้องอ่านว่า เพ็ชร ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน ไม่ทราบว่าจะอ่านว่าเพ็ดได้
อย่างไร ถ้าไม่ใส่มิได้คู่ น่าจะอ่านว่า เพด หรือไม่นั้นก็อ่านว่า เพซอน
ผมได้รับคำบอกเล่ามาจากผู้รู้ที่ว่าที่ไม่ใส่มิได้คู่เพราะว่า คำว่า เพชร
เป็นคำมาจากภาษาอื่น รากศัพท์เดิมไม่มีมิได้คู่จึงต้องรักษารากศัพท์
เดิมไว้ ผมไม่มีข้อโต้เถียงเลย แต่ผมเห็นว่า ถ้าเราใส่มิได้คู่ลงไปเพื่อให้
ออกเสียงว่า เพ็ด จริงๆ และรักษารูปศัพท์เดิมไว้ สอนนักเรียนและเด็ก
ให้เข้าใจว่า เดิมคำนี้มาจากภาษานี้และอ่านว่าอย่างนี้ ก็ไม่น่าจะเสียหาย
อย่างใด มิฉะนั้นมูลนิธิของอาจารย์อาจจะมีบางคน อ่านว่า มูลนิธิเพดภาษา
หรืออ่านว่ามูลนิธิเพ-ซอนภาษาก็ได้ ผมขอเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า การคง
รากศัพท์เดิมไว้นั้นไม่ใช่สิ่งเสียหายและต้องเรียนรู้กันโดยทั่วถึง แต่การ
เขียนเพื่ออ่านให้ได้ถูกต้องก็เป็นเรื่องจำเป็นเหมือนกัน

คำบางคำที่เป็นภาษาต่างประเทศในพจนานุกรมฉบับ
ราชบัณฑิตยสถานเล่มใหม่ที่สุด ในปัจจุบันนี้ มีอย่างน้อย ๒ คำ คือคำว่า
เอกซ์เรย์ และเฮลิคอปเตอร์ ราชบัณฑิตยสถานให้อ่านว่า เอก-ชะ-เร
เมื่อไม่มีไม้ตรี ก็อ่านว่า เอ็ก-ชะ-เร ไม่ได้ เฮลิคอปเตอร์ราชบัณฑิตยสถาน

ก็เขียนว่า **เฮ-ลิ-คอป-เตอร์** คำทั้ง ๒ คำนี้ แปลเป็นภาษาไทยไว้แล้ว จึงควร
จะใช้ภาษาไทย สองคำนี้จึงไม่ควรจะมีในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน
ให้เกิดความสับสน

ยังมีอีกประการหนึ่งที่ผมได้เคยพูดกับท่านผู้รู้หลายท่านว่า
มีเหตุผลอย่างไรคือมีหลายคำที่ราชบัณฑิตยสถาน กำหนดให้อ่าน
ได้สองอย่าง เช่น อ่านว่า **ปก-กะ-ติ** ก็ได้ หรือ **ปะ-กะ-ติ** ก็ได้ **สับ-ดา** ก็ได้
หรือ **สับ-ปะ-ดา** ก็ได้ **อุ-ดม-ศึก-ษา** ก็ได้ หรือ **อุ-ดม-มะ-ศึก-ษา** ก็ได้
ผมมีความเห็นว่า การกำหนดให้อ่านได้ ๒ อย่าง ย่อมเกิดความยุ่งยากสับสน
โดยเฉพาะเด็กๆ ที่เพิ่งเรียนหนังสือใหม่ๆ ผมไม่เห็นความจำเป็นว่า
คำคำเดียวกำหนดให้อ่านได้ ๒ อย่าง แต่ผมกลับเห็นว่าควรจะกำหนด
ให้อ่านได้อย่างเดียว และสอนให้เด็กเข้าใจว่าคำนั้นๆ จะอ่านอย่างนี้ก็ได้
หรืออ่านอย่างนั้นก็ได้อีก แต่การกำหนดให้อ่าน ควรจะกำหนดอย่างเดียวว่า
คำว่า **สับดาห์** ต้องอ่านว่า **สับ-ดา** จะอ่านว่า **สับ-ปะ-ดา** ไม่ได้หรือจะอ่าน
สับ-ดา ไม่ได้ต้องอ่านว่า **สับ-ปะ-ดา** จะได้อีกไม่ยุ่งยาก เรื่องทั้งหมดนี้
ผมเคยปรารภกับผู้ใหญ่ในวงการที่เชี่ยวชาญภาษาไทย ไว้หลายท่าน
หลายสถานที่เหมือนกัน แต่ไม่ทราบว่า จะได้รับความสนใจ มากน้อยแค่ไหน
และไม่แน่ใจว่าผมจะปล่อยความไม่รู้ของผมออกไป มากน้อยแค่ไหน
อย่างไรก็ตามจึงได้เรียนถามคุณหญิงจินตนา ว่าเป็น ราชบัณฑิตหรือเปล่า

เพราะว่าวันนี้ผมมีเรื่องต้องเอ่ยถึงราชบัณฑิตยสถาน ก็ขอเสนอผ่านไปยังท่านอาจารย์ ถ้ามีความสนใจในเรื่องนี้ก็จะได้โปรดเสนอแนะไปยังราชบัณฑิตยสถานด้วย

ควรส่งเสริมให้มีการแต่งหนังสือสำหรับเด็กทุกวัย โดยมีวัตถุประสงค์ เสริมความรู้ทางวิชาการสาขาต่างๆ สร้างคุณธรรม จริยธรรม สอนให้รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อครอบครัวและต่อสังคม และพัฒนาความเป็นคนไทยที่สังคมไทยพึงปรารถนา หนังสือเหล่านี้ควรมีลักษณะเป็นหนังสือที่อ่านง่าย สนุกสนาน พิมพ์และจัดรูปเล่มอย่างงดงาม และที่สำคัญใช้ภาษาไทยถูกต้องและกะทัดรัด

ควรส่งเสริมให้มืองานวิจัยทางภาษาไทย และนำผลการวิจัยที่น่าจะช่วยให้วางกฎเกณฑ์การใช้ภาษาได้ถูกต้อง มาเขียนเป็นตำราเผยแพร่ความรู้ให้ครูอาจารย์ ผู้บริหารการศึกษา และคนทั่วไปต่อไป

๒. ฝ่ายสื่อมวลชน

ควรเร่งรัดให้สถานีวิทยุและโทรทัศน์ทุกแห่งมีผู้รู้ทางภาษาอยู่ประจำเพื่อตรวจตราการใช้ภาษาของผู้สื่อข่าว ผู้จัดรายการ และผู้แสดงทุกคน

ควรให้ทุกสถานีจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ และอบรมผู้เขียนข่าว

ผู้ประกาศข่าว นักแสดงในด้านการพูดและการเขียนเสมอๆ และให้มีการสัมมนา ผู้บริหารสถานี ผู้จัดรายการ และผู้กำกับการแสดงในเรื่องการใช้ภาษาไทยเป็นระยะๆ

ควรมีการติดตามและตรวจสอบ การอ่าน พูด เขียน และการใช้คำย่อ ในสื่อมวลชน เพื่อให้ผู้ประกาศ พิธีกร สนใจและเข้าใจการอ่านที่ถูกต้อง เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ฟังและระมัดระวังตนเองอยู่เสมอ

๓. ฝ่ายผู้บริหารบ้านเมือง

ควรกำหนดนโยบาย และกำชับให้หน่วยงานราชการทุกหน่วยใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องตามแบบแผนที่สถาบันทางภาษาได้กำหนดขึ้นอย่างเคร่งครัด

ควรส่งเสริมให้มีสำนักสอบภาษาไทยมาตรฐาน เพื่อสอบวัดความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยระดับต่างๆ ของผู้ที่ จะเข้าทำงานในหน่วยงานของรัฐและเอกชน สอบคนไทยที่อยู่ในต่างประเทศ ซึ่งต้องการมาทำงานหรือมาเป็นดารานักแสดงในประเทศไทย และอาจสอบชาวต่างประเทศซึ่งมาทำงานในเมืองไทยด้วย

ควรชักชวนให้ผู้ทำงานในฝ่ายการเมืองทุกระดับ สนใจในการใช้ภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาที่แสดงความเป็นชาติไทยให้ถูกต้อง

ท่านผู้มีเกียรติครับ

ภาษาไทยเป็นสมบัติล้ำค่าของคนไทย คนไทยจักต้องรักษา ทะนุบำรุง พัฒนา และเก็บรักษาไว้เพื่อสืบทอดให้ลูกหลานต่อไป ถ้าเอกลักษณ์ของภาษาเสื่อมถอย ผิดเพี้ยนไปจนไม่สามารถสื่อสารกันได้อย่างสมบูรณ์แล้วคนไทยจะยังคงเป็นคนไทยอยู่ได้อย่างไร

จึงขอเชิญชวน คนไทยทุกคน ทุกองค์กรเอกชน ทุกส่วนราชการ ให้ร่วมมือกัน พูด อ่าน เขียน ภาษาไทยให้ถูกต้องชัดเจน เพื่อดำรงความไพเราะ และเอกลักษณ์ของภาษาไทยของเรา ให้ยั่งยืน และเข้าใจโดยลึกซึ้ง ถ่องแท้ว่า การรักษาภาษาไทย คือการรักษาชาติ นั่นเอง

หวังว่าการพูดของผมในวันนี้จะเป็นประโยชน์แก่ท่านทั้งหลาย
บ้างไม่มากก็น้อย ขอขอบคุณ

.....

กินอยู่อย่างไร จะอายุยืน

ปาฐกถาพิเศษ

ในการสัมมนา

เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ

เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา

กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

ของ มูลนิธิชีวิตพัฒนา ในพระอุปถัมภ์ฯ

ณ ตึกกัลยาณิวัฒนา โรงพยาบาลสงฆ์

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑

โดย

ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

องคมนตรีและรัฐบุรุษ

เรื่องที่ผมพูดต่อไปนี้ เป็นเรื่องที่ผมเองปฏิบัติตั้งแต่เกิดจนอายุถึงปัจจุบันนี้ ผมถือปฏิบัติเป็นส่วนตัว โดยได้รับคำแนะนำจากเพื่อนและแพทย์ จึงไม่ใช่ทฤษฎีและวิชาการ ผมโชคดี ที่มีเพื่อนเป็นหมอหลายคน คนที่สนิทกับผมคือ หมอประสพ และหมอประสพบอกผมว่า คนเราจะอายุยืนจะต้องอาศัย อ.๕ ตัว ผมจะพูดแค่ ๓ ตัว อ.อาหาร ออกกำลังกาย อารมณ์ ส่วน ๒ ตัว ผมไม่พูดเพราะไม่ได้ให้ความสนใจมากนัก

๑. อาหาร ฮิปโปเครติส พูดไว้ ๒๕๐๐ กว่าปี ว่า **YOU ARE WHAT YOU EAT** จะอ้วนจะผอม แข็งแรงแค่ไหนก็คือเรื่องที่เรากินเข้าไป อาจารย์หมอทั้งหลายพูดว่า **FOOD IS MEDICINE** ผมเห็นด้วยและพยายามจะกิน

อาหารที่มีประโยชน์ แต่ก่อนเรากินสมุนไพร เรากินผัก เดียวนี้นิยมกินเห็ด
หลินจือ บ้างก็ว่ามะเขือเทศป้องกันมะเร็ง ไวน์ช่วยให้การไหลเวียนโลหิต
ดีขึ้น ใครอยากกินอะไร มักจะเอาเหตุผลมาประกอบ

ผมเองถือหลักว่ากินแต่พอควร คือ กินเท่าที่ร่างกายเราต้องการ
แค่นั้น แต่ไม่ปล่อยให้หิวจนท้องก๊ว ผมตอนเป็นแม่ทัพ งานผมเยอะมาก
เวลากินไม่ได้กิน เวลานอนไม่ได้นอน แต่เวลาทิว ผมมักกินน้ำที่ไม่ใช่
แอลกอฮอล์ เพื่อประทังความหิว ผมก็พยายามนึกว่า สิ่งที่เรากินคืออาหาร
เราเป็นใคร อายุแค่ไหน กินแค่ไหน นักบริหารกินอย่างนักบริหาร กรรมกร
กินอย่างกรรมกร ผมก็กินอย่างที่ผมควรกิน ไม่มาก ไม่น้อยเกินไป ผมก็
พยายามตรวจสอบกับหมอเพื่อนๆ ว่ากินอย่างไร ที่ร่างกายต้องการ
เพราะฉะนั้น การกินของผมก็จะไม่มากไม่น้อย กินแต่อาหารเป็นประโยชน์
ตอนนี้ ผมเลิก ๒ อย่าง อย่างเด็ดขาด คือ บุหรี่ และ สิ่งที่มีแอลกอฮอล์
เจือปน บางทีก็ทำไม่ได้เพราะใจไม่แข็งพอ นั่นเป็นสิ่งที่ผมปฏิบัติสำหรับ
การกินอาหาร

๒. การออกกำลังกาย ผมออกกำลังกายตั้งแต่ ๔ ขวบ ถึงปัจจุบัน
ออกกำลังกายตามที่เหมาะสม และแพทย์แนะนำ ผมมักปรึกษากับเพื่อนๆ

ที่จบการศึกษาวิชาการออกกำลังกายโดยตรง เช่นหมอที่อยู่การกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าคนเราอายุขนาดนี้ควรจะออกกำลังอย่างไร หมอที่แนะนำผม แนะนำว่าการเดินเร็วๆ เดินให้หัวใจเต้นเกิน ๑๐๐ ครั้งต่อนาทีก็ใช้ได้เกินเท่าไร หมอไม่บอก แต่ผมวัดเองว่าผมจะเกินราวๆ ๑๐๐ - ๑๑๐ ผมก็ไปตามหมอ ว่าดีแล้วหรือยัง หมอบอกใช้ได้แล้ว ขอให้อยู่ ๑๐๐ ขึ้นไปเป็นใช้ได้

การเล่นกีฬา ถ้าให้ถูกหลัก นอกจากร่างกายจะแข็งแรงแล้วยังเป็นประโยชน์อย่างอื่นเช่น ทำให้เรามีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักกฎกติกา ซื่อตรง ไม่โกง การเล่นกีฬามีกรรมการ ถ้าเราเล่นผิดกติกาก็จะลงโทษ การเล่นกีฬาทำให้เรามีเพื่อนมาก เมื่อผมเป็นเด็กตั้งแต่เริ่มสร้างสนามกีฬาใหม่ๆ มีเพลงกีฬา กีฬาเป็นยาวิเศษ แก้กองกิเลส ทำคนให้เป็นคน ค่อนข้างเข้าใจยาก ทำคน ให้เป็นคน หมายความว่าอย่างไร ผมคิดเอาเองว่าทำคนที่ไม่แข็งแรง ให้แข็งแรง ทำคนที่ไม่รู้จักรับผิดชอบ ให้เป็นคนที่รู้จักรับผิดชอบ ทำคนที่ไม่ดี ให้เป็นคนดี เป็นต้น

การเล่นกีฬานอกจากจะทำให้อายุยืนแล้ว ก็ทำให้เราเป็นผู้มีอารมณ์ดี ถ้าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่นี่ เล่นกอล์ฟจะรู้ดีว่า การเล่นกอล์ฟจะฝึกให้คนรู้จักทำอารมณ์ของตัวเองให้ปกติ คือ ต้องไม่โกรธ ไม่โกง

ไม่อารมณ์เสีย ๓ อย่างนี้ถ้าอยู่ในคนเล่นกอล์ฟไม่ได้จะเล่นไม่ได้ เพราะ ผิดกติกา ผิดกฎเกณฑ์ ไปหมด เพราะฉะนั้น ถ้าใครใจร้อน ใจเร็ว อารมณ์ เสียบ่อยๆ ผมแนะนำให้ไปเล่นกอล์ฟ เพราะจะทำให้ อารมณ์เย็น รู้ว่า อะไรถูกอะไรผิด

๓. อารมณ์ ผมเรียนซ้ำอีกครั้งในความเห็นส่วนตัวผมว่า สำคัญที่สุด ทำให้อายุยืนคนเราต้องอารมณ์ดีเป็นนิจ บังเอิญเพื่อนผมคือหมอประสพ เป็นตัวอย่างดีมาก เพราะหมอประสพไม่เคยโกรธใครสักคน

การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ทำให้อารมณ์แจ่มใส สดใส ไม่หงุดหงิด น่าใจเป็นนักกีฬา เป็นคนมีกติกา ซื่อตรงต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้อารมณ์ดี ถ้าคนเรามีอารมณ์ดี มีระเบียบวินัย ก็จะทำให้อายุยืน

การรู้คุณค่าของเวลา การตรงต่อเวลา อย่างที่สมเด็จพระนริศรังษี ทรงนิพนธ์ไว้ว่า “เวลาเป็นของมีค่า” ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่ทำให้เราว่าการ ตรงต่อเวลา จะทำให้อารมณ์ดีและเราจะอายุยืนด้วย

ทำอย่างไรอารมณ์ถึงจะดี ในสายตาของผมความคิดเห็นของผม

การที่จะทำให้อารมณ์คน ให้สดใส แจ่มใส อารมณ์ดี ไม่เครียด ผมถือว่าผมเองถือหลักว่า คนอารมณ์ดีจะต้องรู้จักคำว่า รัก รักตัวเอง รักผู้อื่น รักบิดา มารดา รักผู้มีพระคุณ รู้จักทดแทนบิดามารดาผู้มีพระคุณก็จะทำให้เราอารมณ์ดี มีความนึกคิดที่ดี

ต้องรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น คือ มีความสุขในการช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ก็จะทำให้อารมณ์เราดี ความสำนึกที่ดี ไม่โกรธ ไม่หงุดหงิด ไม่อารมณ์เสีย ก็จะอายุยืน

ชื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ จงรักภักดี เป็นเรื่องของมูลนิธิรัฐบุรุษด้วยที่ผมเอาเรื่องนี้มาพูดเพราะคนเราถ้ารู้จัก ชื่อสัตย์ สุจริต เสียสละและจงรักภักดี ๔ ข้อนี้แล้วเราก็จะเป็นคนดีไม่โกง ไม่ต้องถูกสอบสวน เข้าสังคมไม่ต้องหลบหน้าหลบตาใคร ไม่ต้องพูดจาโกหกเหลวไหล หรือพูดในสิ่งที่เราไม่ควรพูด ก็จะทำให้ เราอารมณ์ดี และเราก็น่าจะอายุยืนด้วย

รำเรียง เหมือนหมอบประสพ ผมยกตัวอย่างเพราะผมรู้จักดี ถ้าเรารำเรียง ร้องรำทำเพลง ยิ้มแย้ม แจ่มใส เข้าห้องน้ำร้องฮัมฮัม ให้อภัยคนอื่น สิ่งนี้ทำให้อารมณ์แจ่มใส ที่ฝรั่งบอก **YOUNG AT HEART** ถือว่าเป็นเรื่องดีมากที่ทำให้อารมณ์แจ่มใส แต่งตัวให้หนุ่มอยู่เสมอ ถึงจะไม่หนุ่มมาก แต่หนุ่มพอสมควร แต่งตัวให้ดูสมาร์ท แต่งให้ทันสมัยให้เด็กเห็นแล้วอิจฉาว่ายังแต่งตัวใช้ได้อยู่

ปรับตัวให้เข้ากับสังคมสมัยใหม่ เช่น ทำตัวให้เข้าสมัย เช่น จี๊บบ เราก็น่าจะรู้ว่าจี๊บบแปลว่าอะไร เด็ยง เราก็น่าจะรู้ว่าเด็ยงแปลว่าอะไร เราจะต้องปรับตัวเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ ทำให้สดชื่นอารมณ์ดี

สิ่งที่ผมถือปฏิบัติอยู่อย่างหนึ่ง คือ อย่าทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ อย่าบังคับฝืนใจตัวเองในสิ่งที่เราไม่อยากทำ แม้แต่เพื่อนชวนไปเที่ยว ถ้าเราไม่ออกไปเราก็บอกเราไม่ออกไป ไม่ต้องอธิบายเหตุผล ใจคอไม่สบาย ไม่ต้องฝืนใจทำ

อยู่ในสังคมที่มีเพื่อนดี พวกผมรวมทั้งหมอประสพ เรียกคณะ สิบหนึ่งเป็นภาษาทหารเรือ สิบหนึ่ง คือ สิบเอ็ด เพราะเรามี ๑๑ คน นัดกันกินข้าวทุกวันพูดคุยเรื่องไม่เครียด เข้าคนโน้น คนนี้ พูดถึงการบ้าน การเมืองในลักษณะสนุกสนาน ทำให้เจริญอาหาร อารมณ์แจ่มใส

โดยสรุปของเรื่องอารมณ์ น่าจะอยู่ที่ว่าทำอารมณ์ให้เบิกบานแจ่มใส โดยการที่เรารู้จักปฏิเสธ ทำในสิ่งที่ตัวเองอยากทำ หรือหลีกเลี่ยงในสิ่งที่ตัวเองควรจะหลีกเลี่ยง อย่างเช่นผมคิดว่าคนเราอายุมากๆ ไม่ควรจะดื่มสุรา ไม่น่าจะสูบบุหรี่แล้ว นี่ละครับ ๓ อย่างที่ผมขอพูดเพื่อให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้กรุณารับทราบ

โดยสรุปคนเราจะอายุยืนต้องรู้จักคำว่า พอ พอในที่นี้คือ พองาม พอควร พอกิน พอใช้ พอใจ สิ่งเหล่านี้ถ้าเรามีก็น่าจะทำให้เราอายุยืน ร่างกายแข็งแรงขึ้น ที่พูดมาทั้งหมดหวังว่าท่านทั้งหลายคงไม่ อารมณ์เสีย ขออวยพรให้มีความสุขแบบคนแก่ คนแก่ก็อยากมีความสุขแบบคนแก่ เหมือนกัน ความสุข ของคนแก่ต้อง WARM UP นิดหน่อย แต่ก็ขอให้มีความสุขเหมือนกันก็แล้วกัน

ขอขอบคุณมูลนิธิที่กรุณาเชิญผมมาพูดว่าทำอย่างไรอายุผมถึงยืนมาถึงขนาดนี้ ผมขอขอบคุณอีกครั้งหนึ่งและขอพระราชทานจบการบรรยาย แต่เพียงเท่านี้

.....

มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

วัตถุประสงค์ของมูลนิธิ

๑. ส่งเสริมความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และจงรักภักดี ของคนในชาติ
๒. ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมอันดีงามตามแบบฉบับวัฒนธรรมไทย
๓. สนับสนุนและส่งเสริมเผยแพร่วัฒนธรรมไทยไปสู่ประชาชนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
๔. สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมโดยเคร่งครัด
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของราชการและเอกชนที่มีวัตถุประสงค์คล้ายคลึงกัน
๖. ร่วมมือกับองค์การการกุศลอื่นๆ เพื่อสาธารณประโยชน์
๗. ไม่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการเมืองแต่ประการใด

ด้วยความภาคภูมิใจ

จากพุทธภาษิตที่มีความตามพระไตรปิฎกว่า “สัตบุรุษ ย่อมขจร ไปทั่วทิศ”

“ปวงมาลีกลิ่นไม้	กฤษณา
ขจรตรลบพระพายพา	กลิ่นเคล้า
บ้างผลิส่งสุดันธา	ยามค่ำ
บ้างผลิหอมยามเช้า	กลิ่นฟุ้งจรุงไกล
เกียรติคุณสัตบุรุษนั้น	เปรียบปาน
กลิ่นรื่นสูมามาลัย	กลิ่นไม้
หอมตรลบตลอดกาล	ไปหยุด
ทวนพระพายหอมได้	ทั่วทั้งทิศา”

จากบทพระราชนิพนธ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นับเป็นเครื่องบันเทิงใจให้ทุกท่านประกอบกรรมดีเพื่อมนุษยโลก เพื่อสังคมโลก และเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของโลก ดังที่รัฐบุรุษทั้งหลายได้อุทิศตนด้วย

ความเสียสละ ซื่อสัตย์ สุจริต และจงรักภักดี

ตอบแทนแผ่นดินเกิด ด้วยการทำความดี จึงเป็นที่ยกย่องของชาวโลก ดังที่รัฐบุรุษของไทย ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ องคมนตรีและรัฐบุรุษ ได้รับเกียรติอย่างสูงยิ่งจากประชาชน และ ประธานาธิบดีของสาธารณรัฐฝรั่งเศส ได้มอบเครื่องอิสริยาภรณ์ชั้นสูง **COMMANDEUR DANS L'ORDRE DE LA LÉGION D'HONNEUR** เมืองานส์โมสรันนิบาต ที่จัดโดยเอกอัครราชทูตฝรั่งเศส ฯพณฯ เยอวาร์ด คอสต์ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ท่ามกลางผู้ทรงเกียรติ นายกรัฐมนตรี องคมนตรี ผู้บัญชาการเหล่าทัพ ผู้นำทางธุรกิจ คณะทูตานุทูต ตลอดจนผู้ร่วมงาน

ในอดีตครั้งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีที่ยาวนานร่วม ๙ ปี นี่เป็นความภาคภูมิใจของคณะกรรมการมูลนิธิรัฐบุรุษ ที่ประธานกิตติมศักดิ์ ได้รับเกียรติครั้งนี้ อันเป็นเกียรติของไทยด้วย

มูลนิธิรัฐบุรุษได้ส่งเสริมบุคคลตัวอย่างในความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และจงรักภักดีมาแล้ว ๔ ท่าน ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๖ ได้ช่วยงานด้านสังคม เช่น สร้างหอสมุดแห่งชาติกาญจนาภิเษก สงขลา ในวงเงิน ๔๐ ล้านบาท ช่วยโครงการพัฒนาชุมชนชนบทหายากไร้ ที่ขอนแก่น นครราชสีมา ยะลา โดยกองทัพภาคที่ ๒ และกองทัพภาคที่ ๔ เป็นผู้ดูแล โครงการละ ๑ ล้านบาท รวมเงิน ๔ ล้านบาท และจะขยายต่อไปให้ครบทุกภาค

ทั้งจัดพิมพ์หนังสือเผยแพร่ส่งเสริมในเรื่องความจงรักภักดี ภาษาไทย วัฒนธรรมไทย ฯลฯ รวม ๒ แสนเล่ม และรณรงค์เรื่องความเสียสละ ความจงรักภักดี ในวาระต่างๆ ร่วมกับองค์กรภาครัฐและเอกชนตลอดมา ตามวัตถุประสงค์ โดยครบถ้วน ทั้งกำลังประสานงานกับนานาชาติในด้านส่งเสริมวัฒนธรรม การศึกษา เป็นต้น

ในปี ๒๕๔๒ จะจัดสร้างศูนย์สุขภาพผู้สูงอายุขึ้นที่ภาคใต้ ในวาระมงคลดิถีทรงเจริญพระชนม์อายุ ๖ รอบ และในปีสุขภาพดีถ้วนหน้า พ.ศ.๒๕๔๓ หลังจากปีผู้สูงอายุสากล ๒๕๔๒ อีกด้วย

ในโอกาสนี้ ขออนุโมทนา บรรดาท่านผู้มีเกียรติที่ได้ให้การสนับสนุนแก่มูลนิธิ ด้วยดีตลอดมา ขอจงเจริญสุข ด้วยจตุรพิธพรชัย ชวีนิจนิรันดร

(ศ.นพ.ประสพ รัตนากร)
ประธานกรรมการอำนวยการ

หนังสือลำดับที่ ๑๖ สงวนลิขสิทธิ์ โดยมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

เผยแพร่โดย คณะอนุกรรมการส่งเสริมกิจกรรม

ศาลาพำนักเลขที่ ๓๑๒ ถนนราชวิถี เขตราชเทวี กทม. ๑๐๕๐๐

โทร. ๒๕๕-๓๕๓๖, ๒๕๕-๓๕๓๘, โทรสาร ๒๕๗-๕๒๓๖, ๒๕๖-๘๘๒๗

● ภาวะคล้าย อันเกิด ประเทวิบุลย์
รัฐบุรุษ องคมนตรี เลิศศรีศักดิ์
เป็นเจ้าบรม คณดี มีคนรัก
ให้ประจักษ์ มาตลอด ยอดคนจริง
เด่นดั่งดารา อธิวิยาภรณ์ ขจรเดช
จากประเทศ ฝรั่งเศส พิเศษยิ่ง
ดุจร่มโพธิ์ ร่มไพร ให้พักพิง
ประอบอภัย มีงษ์อภัย นรินทร์เทอญ ●